

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna pet-črtna: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 83.

Ljubljani, v torek 14. aprila 1891.

Letnik XIX.

Volitve v ljubljanski mestni zbor.

Pri volilnem shodu katoliško-političnega društva v nedeljo dne 12. t. m. so v obilnem številu zbrani volilci soglasno za volitve v mestni zastop ljubljanski, ki se vršé dne 20., 22. in 24. t. m. proglasili sledeče kandidate:

Za I. razred:

Gosp. **Lovro Češnovar**, posestnik in gostilničar;
gosp. **Ivan Fabian**, trgovec in posestnik;
gosp. **Ivan Mathian**, c. in kr. dvorni zalagatelj in posestnik;
gosp. **Karol Pollak**, trgovec in posestnik.

Za II. razred:

Gosp. **Franjo Omejc**, c. kr. poštni oficijal;
gosp. **Andrej Pavločič**, upok. železniške postaje načelnik in posestnik;
gosp. **Avguštin Wester**, c. kr. gimnazijski profesor.

Za III. razred:

Gosp. **Ivan Dovgan**, mizar;
gosp. **Andrej Kalan**, stolni vikar in posestnik;
gosp. **Ludovik Ravnihar**, upok. c. kr. dež. sodišča svetnik.

Gospodje volilci Ljubljanskega mesta! Pri-
dite ob določenih dnevih v polnem številu
na volišče in soglasno oddajte svoje glasove
imenovanim gospodom, od katerih morete

pričakovati, da bodo, ako jih izvolite, vspešno
zastopali vaše koristi v mestnem zboru ljubljanskem. *)

Odbor katol. političnega društva.

*) Ker so se včeraj vrinile v imena gospodov kandidatov
v mestni zbor nekatere tiskovne zmote, zato danes še jedenkrat
objavimo pravilno pisana imena, kakor naj jih natančno tudi
gospodje volilci izvolijo zapisati na svoje glasovnice.

Državni zbor.

Z Dunaja, 13. aprila.

Volitev oddelkov.

Po dovršeni obljubi nekaterih še-le danes do-
šlih poslancev prečitala se je cela vrsta ugovorov
ali protestov, ki so od raznih strani predsedništvu
državnega zbora došli proti posameznim volitvam.
Če se taki protesti ne naznanijo volilni komisiji in
ne vložé pri volitvi sami, smejo jih prizadete stranke
poslati tudi predsedništvu državnega zbora, toda
najskrajneje do tretjega dneva po otvorjenju držav-
nega zbora. Za pretresanje takih volitev izvoli se
poseben odsek, tako imenovani legitimacijski odsek,
kateri ima preiskovati in državnemu zboru poročati
in predlagati, ali naj se potrjuje ali ne. Vse druge
volitve, proti katerim ni bilo nobenega ugovora, pa
se v preiskavo in poročanje izročajo deveterim od-
delkom državnega zbora, ki se sestavljajo po žre-
banju in štejejo po 39 in 40 udov. Ravno tako se
raznim oddelkom po žrebanju oddajajo volitve, ka-
tere imajo posamezni oddelki reševati. To žrebanje
se je danes vršilo in je trajalo prav dobro uro med
splošnim nemirrom. Po javni seji se razni oddelki
enidejo vsak v svojem posebnem prostoru, da iz-
beró načelnika, njegovega namestnika in zapisni-

karja. Ker se je od mnogih strani izrekla želja, naj
bi se pred sestavo oddelkov vsakateremu poslancu
izročil imenik v dotično skupino vžrebanih poslancev,
pretrga starostni predsednik dr. Smolka sejo za tri
četrt ure, da se med tem časom v pisarni poslaniške
zbornice napravijo dotični izkazi.

Gledé sestave dogovorili so se načelniki raznih
klubov tako, da se levičarjem prepusti načel-
ništvo v treh oddelkih, grofu Coroniniju zaradi nje-
gove odlične osebe pa v enem, to je v prvem, v
katerega je vžreban. V ostalih peterih oddelkih pre-
pusté se tri načelnikstva klubu konservativcev, dva
pa poljskemu klubu. Mladočehi z desničskimi klubi
še niso stopili v nobeno zvezo, zato se pa tudi pri
sostavi oddelkov nanje ni jemal noben ozir. Sicer
pa niso več taki sršeni, kakor so bili v začetku
svoje ločitve od Staročehov; to najbolje spričuje
danes prečitana izjava, katero so izročili predsed-
ništvu gledé češkega državnega prava, in ki se na-
ravnost sklicuje na izjavo staročeskimi poslancev iz
leta 1879. Po splošni sodbi je ta izjava jako krotka.

Načelniki posameznih oddelkov so:

Iz konservativnega kluba: v 6. oddelku
grof Wolkenstein (iz češkega velikega posestva),
v 7. oddelku grof Hohenwart, v 9. oddelku Ti-
rolec Kathrein. Namestnika iz tega kluba sta: v
3. oddelku grof Deym (iz češkega velikega posestva),
in dr. Ebenhoch, gorenjeavstrijski konservativec.

Iz poljskega kluba: v 2. oddelku dr.
Smolka, v 3. oddelku pa dr. Czerkowski. Na-
metnika: v 1. oddelku Benoč, v 4. oddelku dr.
Bilinski.

Iz kluba zjedinjenih levičarjev: v 4.
oddelku Herbst, v 5. oddelku Scharschmid,
v 8. oddelku Weeber Avgust. Namestniki: v 2.

LISTEK

Kriva pota.

(Povest. Spisal V. Fl. Goriški.)

XI.

Ko je dokončal Kregar povest svojega življenja,
začele so se mu udirati solze iz oči. Tudi Juriju je
bilo tesno pri srcu. „Tako, tako je na svetu“, go-
voril je Kregar ter si brisal z rokavom solze.

„Veste kaj, Kregar! Jaz sem sklenil, da opu-
stim tihotapsko življenje, prej ko mi bode mogoče.
Toda samo ne vém, kam naj grem. Doma ostati
ne morem, kajti v vojske ne grem na noben način.
Ko bi bilo mogoče, šel bi kam na Hrovaško, toda
brez denarja, kaj hočem početi v tuji deželi?“

„Delati je treba, delati!“ odgovori mu Kregar.
„Najbolje je, da pustiš tihotapce takoj in živiš, kjer
se ti zdi pošteno, in spomni se kedaj nesrečnega
Kregarja!“ Na te besede si je zopet začel starec
brisati solze iz oči.

„Toda kako?“ vpraša ga Jurij. „Denarja sedaj
nimam toliko, da bi se mogel dlje časa živiti. Be-
račiti se pa tudi ne spodobi, lahko pridem gosposki
v roké. — Ali je res to, kar ste pravili o zakladu
črnega Jurija?“

„Kaj pa da!“ odvrne mu Kregar nekoliko raz-
žaljen, ker je tudi Jurij dvomil o resnici njegovih
besedi. „Ali meniš, da vas bodem imel vse skupaj
za bebo?“ Toda kmalu je premagala njegov ponos

misel, da je sklenil Jurij odpovedati se tihotapstvu.
„Ta denar“, nadaljeval je čez nekoliko časa, „ako-
ravno krivično blago nima teka, bil bi vendar-le
dober zate. Čemu naj bi toliko novcev brez vse
koristi ležalo v zemlji? Ako hočeš zares odstopiti
od tihotapcev, potem lahko poiščeš zaklad. Morda
imava oba skupaj večjo srečo, kakor jaz sam. Meni
na denarji ni nič ležeče, toda radi tebe bodem po-
kusil vse, kar je mogoče, da najdeva zaklad, ako
je Božja volja. Od vseh ljudi, kolikor sem jih imel
priliko opazovati v svojem življenju, nisem do ni-
kogar imel večjega zaupanja, kakor do tebe. Zato
je moja najbolj vroča želja, da ti postaneš zopet
pošten, srečen in s svojo usodo zadovoljen človek.“

Jurija je ta Kregarjev govor zelo presunil. Kaj
takega od nekdanjega rokovnjača ni pričakoval.
Sklenil je takoj zapustiti hudodelsko družbo.

Toda Kregar ga je opomnil, naj počaka še ne-
koliko časa, da se med tem pripravi vse, kar je
treba za iskanje zaklada. Kregar je tudi priznal, da
ni posebno na dobrem stališču z ozirom na denar,
zato je pregovoril Jurija, naj ostane toliko časa še
pri Jorčanu in njegovih tovariših, da idejo še ne-
kolikokrat na Hrvatsko, kjer bi se lahko kaj denarja
prihranilo. Jurij je sprejel njegov nasvét.

„Kregar, kaj bode pa vi naredili? Ali osta-
nete še dalje pri tihotapeh? Pojdite še vi z menoj.
Ako imava srečo, da najdeva zaklad, greva v kako
tujo deželo, kjer bodeva živela lahko brez vsake
skrbi,“ nagovarjal je Jurij Kregarja.

„Kaj bi meni pomagalo, ko bi šel kam dru-

gam? Star sem že, in moja želja je, da umrjem
na domačih tléh. Kaj bi tedaj hodil na svoje zadnje
dni po širokem svetu? Kjer sem živel, tu naj
umrjem.“

„Kaj bi pa bilo,“ vpraša Jurij Kregarja čez
nekoliko časa, „ko bi jaz pobegnul od tihotapcev?“

„Ravno zdravo bi ne bilo za te,“ odvrne mu
Kregar, „ko bi zvedeli, kje si. Pri rokovnjačih
imajo tako navado, da mora vsakdo umreti, kdor
jih zapusti. Pri tihotapeh bode pa ravno tako.
Jorčan ni ravno tako hud človek, pa saj veš,
kako je.“

Jurija so te besede nekoliko oplašile.

„Kako ste pa mogli oditi od rokovnjačev brez
vsake nezgode, če imajo tako ostre zakone?“

„Jaz sem bil med znamenitnejšimi rokovnjači,
zlasti črni Jurij me je imel zaradi moje pobrisanosti
zelo rad. Ko pa je on umrl, kakor že veš, zgubil
sem se jaz od njih. Ker so vsi drugi rokovnjači,
kateri so šli z menoj in s črnim Jurijem na Hrvatsko,
v boju poginili, mislili so vsi, da sem tudi jaz ta-
krat padel. Tako ni nihče zvedel, kaj se je z menoj
zgodilo, le Jorčan in dva druga od naših tovarišev
vésta, da sem bil nekda med rokovnjači. Ko bi pa
rokovnjači zvedeli, da sem še živ, ne godilo bi se
meni preveč dobro. Je že tako. —“

„Kaj imata pa Jurij in Kregar med seboj?“
smejal se je Janez. „Kregar ravno tako govori, če
ga kdo posluša, kakor doktor.“

Kmalu potem so si zopet naložili cule in po
navadnem potu hiteli proti domu. (Dalje sledi.)

oddelku Demel, v 6. oddelku Winterheller, v 7. oddelku Widmann.

Izmed Coronini-Jevcevič: grof Coronini Franc v prvem oddelku, namestnik pa je grof Dubsky Adolf v 9. oddelku.

Zarad sostave oddelkov odločila se je sostava konservativnega kluba na jutranjo sejo. Nemški liberalni listi so se norčevali iz njega, da ni klub, ampak klubčič, ker je njegovo prvo osnovo podpisalo samo 41 poslancev, ali že danes so morali priznati, da je največji klub na desnici, ker so mu morali pri sostavi oddelkov priznati toliko načelnikov, kakor združenim levičarjem.

Prihodnja seja bo v četrtek 16. t. m.; na dnevnem redu je volitev začasnega predsednika, čegar oblast velja 4 tedne, dveh podpredsednikov, 3 rediteljev in 12 zapisnikarjev. Predsednik bo zopet dr. Smolka, I. podpredsednik levičar baron Chlumecy, II. podpredsednik menda grof Friderik Kinsky iz konservativnega kluba.

Sklep današnje seje je bil ob 3/4 3. uro popoldne.

Prestolni govor.

Včeraj smo objavili prestolni govor, o katerem se glasé različna mnenja; edina so si le v tem, da je prestolni govor s političnega stališča brez barve. V govoru so našeta posamezna vprašanja, s katerimi se bode državni zbor v prvi vrsti pečal; na resno delo kliče vladar vse stranke brez razločka ter pozivlja ljudske zastopnike, naj za čas pozabijo na svoje strankarske zahteve in želje, kakor da bi vlada hotela reči zbornici: v sedanji sostavi je drugačno delo nemogoče, in če še tega ne zmagaš, treba bode drugih mož! Ker ni v zbornici trdne in gotove večine, skuša vlada plavati nad strankami. Ali pa bode mogoče zabraniti strankarske boje, ali morejo ljudski zastopniki molčati, ko se jim ponudi prilika, da povedó želje in zahteve svojih volilcev?

Želeti je in tudi mogoče, da državni zbor v prestolnem govoru našeta narodnogospodarska vprašanja stvarno in hitro reši, toda tega pa menda vlada sama ne upa, da bode mogla zabraniti narodna, državnopravna in verska vprašanja. Strank je več v zbornici, vsaka ima svoje posebne težnje in prepričanja, katerih ne bodo mogle dolgo zatajevati. Resna in nujna so vprašanja, katera našteva prestolni govor, vsaka stranka mora želeti, da se prej ko mogoče rešijo na korist obrtniškega in poljedelskega stanu; ker pa ne omenja onih točk, ki v prvi vrsti delé ljudske zastopnike v različne stranke, ne moremo pričakovati, da ostane to program, po katerem bode deloval državni zbor. Razmere sedanje so temne in nejasne, izhoda pa nam tudi prestolni govor ni pokazal. Zato si bodo stranke same, vsaka po svojih načelih, iskale izhod iz zamotanega položaja. Prevelika so narodna in socialna nasprotja, da bi se mogla dolgo prikrivati.

Celo „N. Fr. Pr.“, kateri v obče ugaja vladni program brez barve, piše naposled: „Državni zbor moral bi biti skupščina nadzemeljskih bitij in ne zemeljskih strank, da bi se zabranile vse strankarske težnje, kakor vlada želi. In ko bi tudi vse stranke hotele se držati vladnega programa, bode se posamezna vprašanja presojala s strankarskih stališč. Davčna reforma, železniška postavitava, reforma kazenskega in civilnega prava, to so vprašanja, katera se morajo s centralističnega stališča tako, z avtonomističnega zopet drugače presojati. Da se tudi pri takih točkah morajo pokazati narodna in jezikovna nasprotja, o tem nas uči skušnja. Tudi vladne predloge bodo se presojale s strankarskih stališč. Če n. pr. vlada nazaani predloge o novem medicinskem oddelku na lvoškem vseučilišču, tega ne bodo smatrali le kot naučno vprašanje, temveč kot izvršitev želje, katero je poljski klub že mnogo let ponavljal.

Dokler so stranke, je nemogoče izključiti strankarske težnje; vlada bode večkrat prisiljena, da se odloči za merodajno večino v zbornici, z drugimi besedami, vedno bodeta v zbornici vladna stranka in opozicija. Kje je prva in kje druga, to je glavno vprašanje v sedanjem trenutku.“

Rekli smo gori, da je prestolni govor v političnem oziru brez barve, to pa v tem pogledu, ker strankam priporoča samozatajevanje. A ravno v tem tiči politični moment v negativnem smislu. Vlada hoče pospeševati le ljudske in državne koristi, in ne moremo tajiti, da je program jako obširen. Dalje je v prestolnem govoru izražena želja, naj se v obstoječih državnih napravah nič ne preminja, torej tudi ne v katoliško-konservativnem in narodnem oziru.

V tem smislu piše tudi neki uradni list, rekoč, da levica in Poljaki nima nobenih posebnih zahtev in se z ministerstvom v tem strinjajo, da mirujejo vsa politična vprašanja. Istih nazorov so, kakor trdi dotični list, tudi manjši oddelki Hohenwartovega kluba. S tem je prestolni govor sam ustvaril prihodnjo večino.

Mi pa s svojega slovenskega stališča sodimo drugače. V prestolnem govoru samem je izraženo, da imajo stranke svoja težnje, katera pa naj se umaknejo v ozadje, za državne koristi. S tem je priznано, da se morajo posamezni narodi, osobito slovenski, še boriti za ustavne pravice, da neso še zagotovljene opravičene želje slovenskega prebivalstva. Zato pa pričakujemo od naših zastopnikov, da ne bodo le glasovalni stroj, temveč odločno zagovarjali slovensko stališče in opozarjali odločilne kroge na krivice, ki se godé slovenskemu narodu osobito v obmejnih pokrajinah.

Volilni shod katoliško-političnega društva.

(Dalje.)

Osnovano se je novo društvo, in kakor kaže s svojim delovanjem, sovražno našemu društvu. Časniki, kjer imajo udje slovenskega društva odločujočo besedo, vzlasti zadnji čas strastno in brezozirno napadajo najdražjo svetinjo slovenskega naroda, katoliško vero, udrihajo po slovenskih duhovnikih, ko vendar vsakdo vé, koliko da se imamo vzlasti Slovenci zahvaliti, bodisi v duševnem ali gmotnem oziru, našim rodoljubnim duhovnikom, ki so vzrasli iz naroda, živijo med narodom in vseskozi požrtvovalno zanj delujejo.

Iz tega ozira je dolžnost vseh konservativnih Slovencev, da pobližajo z vso odločnostjo liberalna načela, ker morajo biti prepričani, da bi bila veljavna med Slovenci pogubljiva za naš narod. Tega se je treba držati tudi pri mestnih volitvah, pri katerih se odločuje v prvi vrsti o gospodarskih koristih. Toda dobri vestni gospodarji so le dobri vestni kristijani, katerim je pred očmi velika odgovornost za njih javno delovanje; kajti kakor v zasebnem, tako se moramo tudi v javnem življenju vklanяти zakonom božjim.

Varujoč torej svoje načelno, katoliško stališče, združijo naj se ljubljanski volilci pri prihodnjih volitvah v mestni zastop za one može, katere bo danes po dogovoru z volilci postavilo Katoliško-politično društvo.

Za njim je govoril g. Vovk kot obrtnik ter omenjal, da nasprotna stranka ni še nič koristnega ukrenila gledé obrtnikov, pač pa je na magistratu pri marsikaterih prilikah pokazala, da nima srca za malega obrtnika, ker ga je pri oddaji del prezirala in rajši dela naklanjala bogatinom. Tudi sedaj nam ponuja liberalna stranka take obrtnijske kandidate, do katerih obrtniki ne moremo imeti nobenega zupanja. Mi si želimo mož, ne pa možicelnov, ki ob vsakem vremenu spremené svojo suknjo in vsled katerih je moralo mnogo obrtnijskih družin pretrpeti britke rane, ki niti sedaj niso zaceljene. Takih kandidatov zavedni volilci ne morejo voliti, pač pa se bodo oklenili onih mož, katere bo kot kandidate proglasilo kat. polit. društvo.

Na to si je izprosil besedo društveni tajnik g. A. Kalan. Bral sem o nekem španskem umetniku slikarju, — tako nekako je pričel svoj govor — ki je dobil nalog naslikati imenitnega moža. Ta naloga pa je bila umetniku težka, ker je bil dotični gospod telesno pohabljen; skaženo je namreč imel levo oko in desna noga mu je nekoliko krajša zrasla kakor leva. Umetnik je vedel, ako mu hoče vstreci s podobno, da mora pokriti njegove telesne napake. Premišljeval je dolgo, naposled jo vendar pogodi. Naslika namreč imenitnega moža kot loveca in sicer v onem trenutku, ko nameri s puško na strel. Takrat namreč lovec zamiži z levim očesom in levo nogo nekoliko vpogne. Tako je bilo zakrito levo oko in tudi desna noga je bila na podobi pravilna. Gospod seveda je bil vesel take podobe in je bogato odaroval umetnika.

Ta podoba prihaja mi na misel danes, ko ste se zbrali v Ljubljani v posvet dve politični društvi, da postavita kandidate za mestni zbor. Naslikati je treba tudi pri teh shodih podobo mestnega gospodarstva. Prepričan sem, da se bodo našli umetniki v ljubljanski čitalnici, ki bodo posnemali španskega umetnika ter naslikali lepo in vabljivo podobo o mestnem gospodarstvu. Jaz se jim v tem oziru ne morem pridružiti. Kajti kaj nam pomaga še tako

lepa slika, ako pa ni resnična. Kaj nam koristi, ako nam Hribar in njegovi drugi še tako pravijo, kako vzorno in lepo vrejeno je mestno gospodarstvo, ako pa rasejo stroški za mestno upravo od leta do leta, in ako se vzlasti vsled visoke stanarine pritiskajo mali ljudje. O tem pač ni potreba mnogo govoriti, ker vse to sami čutite, ko vam je vedno kedo s kakimi davkarskimi vplačili na petami.

Sploh vlada dandanes po svetu pri upravi javnega premoženja neki „švindl“, ki napravlja vedno le nove troške in se malo méni, kdo da jih bo plačeval. Vedno le kaj novega, lepega in dragoce-nega sevéda s samimi dolgovi na račun davkoplačevalcev. To je nekako geslo sedanji javni upravi po svetu. V tem oziru so neizmerno zagrešili ravno nemški liberalci v Avstriji. Tako so na pr. v dóbi šestih let od 1873—1879 nemški liberalci napravili blizo 600 milijonov goldinarjev dolga, torej na leto okroglih 100 milijonov goldinarjev, ker sevéda taki gospodje le na debelo računajo!! — Na Dunaju so židovski liberalci za časa svoje oblasti napravili v mestnem zboru nad 100 milijonov goldinarjev dolga. Tako se trosi javno imetje podložnikov, potem se pa gradi, zida, prenavlja, olupšava. In mogotei kličejo: Pogledjte, koliko zaslužka imajo delavci in obrtniki s takimi javnimi deli; pri tem pa stiskajo pri plači uboge ljudi, sami si pa služijo na sto in sto tisoče. Kako velikansko delo je na pr. ljubljanski vodovod in koliko so zaslužili pri njem domači ljudje; kar je bilo tlačanskega dela, to so domači opravili, sicer je pa šel ves denar na tuje. Koliko so si delavci opomogli pri zgradbi kamniške železnice, to nam je še v preživem spominu in bojimo se, da se ne bode bolje godilo tudi tlačanom pri dolenski železnici. Tako je večinoma pri takih velikih zgradbah, kjer se siplje z milijoni in skopari s krajcarji.

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. aprila.

Notranje dežele.

Prestolni govor. Inozemski listi skoro brez izjeme naglašajo, da prestolni govor z nenavadno odločnostjo naglašá upanje, da se bode ohranil mir. Poslednja leta ni noben prestolni govor izražal tako odločno nade na ohranjenje miru. Avstrijski prestolni govor je tem pomenljivejši, ker se je poslednje dni po listih evropski položaj bolj neugodno risal.

Češt. Po moravskih listih se zadnji čas razpravlja vprašanje, da bi se vsi češki poslanci zjedini-li v jeden klub. Moravski listi pa naglašajo, da to ne bode drugače mogoče, ako ne bode mladočeški klub prepovedal mladočeškim listom, da ne bodo neprestano napadali moravskih Čehov, kajti moravski Čehi ne marajo biti hlapeci Mladočehov. Mladočehi bodo pa morali tudi odstopiti od programa, na katerega podlagi so izvoljeni. Odreči se bodo morali liberalnim frazam, katere je dosedaj vedno mlatil dr. Grégr. Dr. Trojan, ki je prevzel dr. Riegra mesto, bode le s težavo mogel zopet zjediniti Čehe, treba mu bode veliko politične previdnosti. Iz teh moravskih glasov se jasno vidi, da prej sporazumljenje mej Moravci in Mladočehi ni mogoče, da poslednji nehalo Mladočehi biti.

Mladočehi. Mladočeška izjava ima pač le akademično vrednost. Češko državno pravo malo bolj odločno naglašá, nego je je staročeška izjava pred dvanajstimi leti. Poslednja je pa zaradi tega bila pomenljivejša, ker so jo bili podpisali tudi češki veleposestniki. Vlada se je na staročeško izjavo tudi toliko bolj ozirala, da je vsprejela v prestolni govor odstavke, ki se je nekako naslanjal na to izjavo, dočim v letošnjem prestolnem govoru ni tacega odstavka. Faktičnega vspeha tedanja izjava ni imela in ga tudi letošnja ne bode. Položaj za preustroj države sedaj nikakor ni ugoden.

Vnanje države.

Evropski položaj. „Hamburger Nachrichten“ mislijo, da bi Francozi takoj napali Nemčijo, ko bi zato imeli kako priložnost. Ker pa Rusi ne mislijo začeti boja z Nemci, bodo pa morali v Parizu še precéj časa čakati ugodne priložnosti.

Rusija in Nemčija. Ko je car odlikoval predsednika francoske republike, so francoski šovinisti že mislili, da je ruskofrancoska zveza proti Nemčiji gotova. Hudo pa je poparila Francoze vest, da je car dovolil, naj se več umetnih izdelkov iz carskih umetninskih zbirk pošlje na razstavo v Berlin. Iz tega se vidi, da se Rusija še ni odločila niti za Francijo niti za Nemčijo, temveč hoče z obema ostati v prijateljstvu, da se v odločilnem trenutku lahko obrne na to ali na ono stran, kakor jej bode kazalo. Rusija se bode zanaprej držala politike proste roke. Rusi nikakor ne hrepene po ponižanji Nemcev, kakor Francozi, njim je le za upliv v orijentu.

Srbija. Srbska skupščina dovolila je, da se kralju Milanu posodi milijon frankov, katere ima povrniti v treh letih. Kralj je v velikih finančnih zadregah in je prosil, da se mu dovoli brezobrestno posojilo. Garašanin in še več drugih skupščinarjev je hudo ugovarjalo temu posojilu in poslušalci na galeriji so jim pritrjevali.

Bolgarija. V Bolgariji zaprli so neko osebo, o kateri mislijo, da je ruski agitator Jakobson. Če je res poslednji, bodo ga najbrž iztirali iz Bolgarije, kakor so ruskega kavasa, ki je pisal pretilna pisma. Obravnave proti takim osobam itak ne kaže začeti, ker jih naposled itak morajo izročiti Rusiji.

Kmetijske reforme v Rusiji. Kakor se poroča, hočejo v Rusiji uvesti več jako važnih reform za kmetijski stan. Vlada hoče prepovedati eksekutivno prodajo in zadolženje kmetijskih posestev. Če pomislimo, da je v Rusiji štirikrat toliko kmetijskih posestev kakor v Avstriji, je nam jasno, kolike važnosti bode ta naredba. Oderuhi sedaj v Rusiji na kmetih ne bodo več imeli polja za svoje delovanje.

Katoliška duhovščina in židje v Rusiji. Kijevski generalni gubernator grof Ignatjev je prepovedal katoliškim duhovnikom, da brez oblastvenega dovoljenja ne smejo hoditi po svojih župnijah, cerkvenih shodov in pozdravov škofov, kadar potujejo po svojih škofijah, sme se duhovščina vdeleževati le v omejenem številu. Hkratu je pa ruska vlada jela prizanesljiveje postopati z židi. Preklicala je naredbo, s katero bi se bilo iztiralo 3000 židov iz Kijeva. Žalostne razmere!

Shod kristijanskih posestnikov bode dne 27. aprila v Parizu. Predsedoval bode škof anthedonski Gay. Obravnave bode vodil pa predsednik društva sv. Mihaela in sv. Remigija kristijanskih posestnikov.

Volitve v Čilu. Volitve v čilsko zbornico izpale so ugodno za sedanjo vlado. Novim predsednikom bode torej voljen mož, katerega želi sedanji predsednik republike. V krajih, v katerih je vstaja, se volitve niso mogle vršiti.

Izvirni dopisi.

Iz Ribnice, 12. aprila. Zopet je preminil eden najmarljivejših delavcev v vinogradu Gospodovem, mož, za katerim po pravici žaluje sto in sto sre, mož, katerega smo tako zelo potrebovali v teh časih. Včeraj smo slovesno pokopali častnega kanonika in ribniškega župnika-dekana č. g. Martina Skubca. Kako hitro je sklenil! Smrt ga je položila od dela na mrtvaški oder. V ponedeljek dopoldne ga je začelo mrziti, šel je še na polje na sprehod, češ, da se ugreje. Pa zámán; popoldne se torej uleže. Že v torek se mu je toliko shujšalo, da ni bilo več upanja na ozdravljenje. Zvečer je prejel sv. popotnico. V sredo zjutraj ni mogel več govoriti, vendar je bil pri zavesti do zadnjega trenutka.

Smrtni boj je bil kratek, še ne deset minut, in izdihnil je svojo blago dušo. Tužno so zapeli zvonovi po celej dolini, naznanjajoč, da g. dekana ni več mej živimi. Pogreb včeraj je pokazal, kako priljubljen je bil pokojnik vsem stanovom. Zbralo se je toliko ljudstva iz cele ribniške doline, da je bila prostorna cerkev prav polna. Ob 9. uri dopoldne so vzdignili v župnišču telesne ostanke pokojnikove in razvil se je lep sprevod po trgu. Za križem so se vrstili učenci in učenke ljudske šole s gg. učitelji in ggč. učiteljicami; za njimi so nesle deputacije krasne vence s svilnatimi trakovi in naslednji napisi: 1. „Ribniška občina častnemu občanu“; 2. „Žene ribniške skrbnemu duhovnemu pastirju“; 3. „Hvaležna ribniška dekleta milemu duhovnemu pastirju“; 4. „Hranilnica svojemu podpredsedniku“; 5. „Svojemu predstojniku cerkvena ključarja“; 6. „Dekanu-kanoniku kapelana“; 7. „Rodbina Ogorelec svojemu striju“; 8. „Hvaležni cerkveni peveci“. Krsto samo sta dičila venca ribniških rojakov-duhovnikov in bogoslovcev. Spodobilo se je, da so mrtvecu ravno ti smeli skazati to ljubezen, kajti bil jim je res preljubznivi duhovni oče.

Pred krsto se je nosilo pokojnikovo cesarsko odlikovanje: Frane-Josipov red; za tem so stopali duhovniki in bogoslovci, vseh skupaj 36, pojoč „Miserere“; za krsto pa se je vila dolga vrsta sorodnikov, gg. ribniški uradniki, tržani, farani, in mnogo, mnogo ljudij iz sosednjih fará.

Glasen jok je zaglaval ljudstvo, ko so prinesli krsto v cerkev.

Prečast. g. kanonik msgr. L. Jeran, ki je, spremljan od gg. profesorja Lesarja in župnika v pokoju, Čibaška, sošolca pokojnikovega, prišel izkazat zadnjo čast svojemu dragemu prijatelju, stopi na leco. V lepih besedah kaže, kaj so Ribničani zgubili v rajnikim, izpodbujeva je jih, naj posnemajo njegovo čednostno življenje.

Sledile se pete „bile“ in sv. maša, pri kateri so péti vrlo izvežbani ribniški pevci in pevke. Po končani sv. maši se je v cerkvi blagoslovil mrlič, gg. bogoslovci so zapeli „Beati mortui“, na kar smo spremili rajnika na pokopališče v Hrovačo, kjer počiva na istem mestu, kakor pokojni dekan Holzapfel, ki je umrl 21. januarja 1868.

Bilo je resno pač marsikatero okó, ko je mati zemlja sprejela svoj delež, in so se peveci poslovili s tužno, a vendar tako tolažljivo „Nad zvezdami“. Da, mi trdno upamo, da je blagi pokojnik sedaj nad zvezdami pri Bogu. Kdo si je nebesa bolj zaslužil, nego on! Spomin njegov ostal bode trajen v sreih Ribničanov. Saj se je i v zadnji volji z jako skromnim svojim premoženjem spomnil kot glavnih dedičev farne cerkve in ubogih. Da, farna cerkev sv. Štefana je pomnik, ki glasno priča kot sedanji ponos trga, kaj je bil rajnik svojim župljanom. Spomnil se je pokojnik v oporoki med drugim duhovniškega podpornega društva, dijaške mize, Marijanišča in cerkve presv. Srca Jezusovega.

Pokojni Skubic velja šteti kot vzgled slovenskim duhovnikom, pa tudi drugim rodoljubom. Bil je goreč dušni pastir, vnet za pravi šolski napredek, dijakom in bogoslovcem vsikdar ljubeznivi svetovalec in podpornik. Zanimal se je pa tudi za gmotne koristi svojega naroda. Sam je bil vzgleden gospodar, pospeševatelj kmetijske družbe in načelnik ribniške podružnice in podpredsednik posojilnice. Načelnik je bil tudi podružnici sv. Cirila in Metoda ter krajnemu šolskemu совету.

Mir in pokoj duši blagega pokojnika, Ribničanom pa vrednega naslednika!

Dnevne novice.

(Državni zbor.) Z Dunaja smo danes prejeli naslednji telegram: „Slovenci in Dalmatinci so vstopili v klub konservativcev in mu pri tej priliki izročili naslednjo izjavo: „Zastopniki slovenskega in hrvatskega naroda v poslaniški zbornici, pridrževaje si ožjo mesebojno zvezo, naznanjajo, da vstopijo v klub konservativcev s trdnim prepričanjem, da bode klub krepko podpiral njih prizadevanje za dosego narodne ravnopravnosti Slovencev in Hrvatov ter pričakujoč, da se bode (klub) pri sestavi odsekov vsigdar oziral na slovenske in hrvatske klube konservativcev pripadajoče poslance, dovoljeval jim primerno zastopstvo in njim samim prepuščal zaznamovanje njim odmerjenih zastopnikov za razne odseke.“

(Koncert „Glasbene Matice“.) Včerašnja notico o tem koncertu popraviti moramo gledé na točko vojaške godbe. Godba ne bode svirala „Slovenskih plesov“ Dvorakovih, kakor se je prvotno nameravalo, ampak J. Glinkovo uvodnico operi „Rustan in Ljudmila“. Operni pevec g. Noll pa bode pel nastopne komade: 1. a) Kamilo Mašek: „Kam?“, b) J. pl. Zajc: „Domovini i ljubavi“; 2. a) J. pl. Zajc: Recitativ in arija iz opere „Nikola Šubic Zrinski“, b) Donizetti: Recitativ in romanca iz opere „Don Sebastiano“ in slednjič samospev v Vilharjevem zboru: „Slovo“. Spremljal ga bode na klavirju učitelj „Glasbene Matice“ gosp. Hoffmeister. — Ako sodimo po zanimivem programu in po živahnem zanimanju glasbi naklonjenega občinstva za ta koncert, utegne biti v soboto večer redutna dvorana dobro obiskana. Glasbeni naš zavod gotovo zasluži, da ga podpiramo kar najbolj mōči.

(Matice Slovenske odbor) ima jutri v sredo, 15. dne aprila, ob 5. uri popoldne, svojo LXXXVIII. redno sejo, katere dnevni red smo v svojem času že objavili.

(Umrl) je v nedeljo popoldne ob 4. uri nagloma g. Filip Kete, nadučitelj v Košani. Učila se mu je kri in bil je takoj mrtev. Pogreb bo jutri, v sredo, zjutraj. Za izvrstnim učiteljem, izbornim organistom in pevcem žalujeta tamošnja p. n. gg. duhovnika.

(Iz Domžal) smo prejeli od g. Dragotina Jančiča popravek na dopis z dne 31. marca. Mi ta popravek vnamemo na znanje, a objavimo ga ne, ker ni sestavljen po tiskovnem zakonu.

(Volilna agitacija za mestne volitve.) Poroča se nam: Magistratni sluga Miha Jeločnik, ki je raznašal volilni imenik in glasovnice, tirjal je od žensk, češ, ker same ne morejo voliti, naj se podpišejo, bode že on skrbel, da bodo drugi namesto njih volili! Poroča se nam pa tudi nastopni fakt: Drugi magistratni sluga prišel je včeraj k volilki I. razreda G. brez uradnega posla, jedino

le z zahtevo, naj mu podpiše pooblastilo češ, bodo že on skrbel, da se bode prav volilo. Mi vprašamo gospoda župana, ali je magistratni sluga dobil v tem oziru kako naročilo in ali je sploh njemu znano, kako se skuša po takem nenavadnem potu kršiti svoboda volilne pravice? — Prijatelj našemu listu doposlal nam je nastopne vrstice: Ko sta šla spoštovana moža gg. Janež Dolinar in Pavel Velkavrh v nedeljo od shoda katol. pol. društva, sreča ju g. Fr. Dežman, bukvo-vez in se zadere: Barabe! Kakor je Jan. Dolinar precej Dežmana vprašal: Kdo je baraba? tako to vprašanje sedaj tudi javno ponovi, ker mu takrat Dežman ni hotel dati nobenega odgovora. — O samosilju nasprotne stranke smo zvedeli tudi nastopno: G. Kajzelj je bil pri volilki M. Cigoj za pooblastilo; volilke ni bilo doma in pooblastilo je podpisala njena hči. Sedaj mati zahteva pooblastilo nazaj, a g. Kajzelj se je brani izročiti. Ali je to pošteno? Nasproti stranki torej se pač ne pristojna nam očitati nepoštenosti pri volilni agitaciji.

(Ljubljanski gosp. župan in mestne volitve.) Danes dopoldne je prišla k našemu vredništvu volilka prvega razreda, gospa Uršula Hrovatin, pritožiti se, da je bil neki magistratni sluga že dvakrat pri njej, češ, gosp. župan me je poslal, da to pisanje za volitve podpišete. Ko mu je volilka povedala, da je pooblastilo oddala že drugemu, silil jo je še vedno za podpis, rekoč: „Nikar mi nepotrebnih potov ne napravljajte!“ — To moramo zaznamovati kot skrajno predrznost in netaktnost oseb, katere plačujejo davkoplačevalci. — Mi si usojamo vprašati g. župana, ali je njemu to znano, in ako mu je znano, kako on to opraviči s svojim županskim dostojanstvom; ako mu pa ni znano, kaj misli storiti s slugo, ki tako čudno zlorablja njegovo ime za agitacijske namene? — Take gorečnosti in delavnosti bi pač drugod pričakovali, v tem slučaju pa ni umestna.

(Vojaški nabori v Ljubljani.) Včeraj je bilo le 23 mladeničev potrjenih od blizu 300 poklicanih.

(Pri zadnjem obnem zboru okrajne bolniške blagajnice ljubljanske.) katerega se je vdeležilo precejšnje število odposlancev delodajalcev in delojemalcev, izvoljeni so bili naslednji gospodje v razne odseke in sicer: v upravni oddelek delodajalci: Bonač, König, Rebek; delojemalci: Bajda, Benda, Brozovič, Kremžar, Leutgeb; v nadziralni odsek delodajalci: „Katol. tisk. društvo“ in dr. Stor; delojemalci: Izlakar, Kostelac, Kozin; v razsodišče gg. delodajalca: Fr. Kaiser in Fr. Doberlet sen.; delojemalci gg. Grablovitz, Kordelič in Tekavec. Dostaviti nam je še, da je bil soglasno predsednikom izvoljen g. Föderl, kateri pa se je odločno na izvolitvi zahvalil radi preobilih drugih opravil.

(V novem odboru „Edinosti“) političnega društva v Trstu, so naslednji gg.: Prof. Mate Mandić, predsednik; odborniki pa: M. Cotič, Št. Gjivič, J. M. Kljun, J. Mankoč, J. Nabergoj, A. Škabar, A. Truden, J. Vatrovec; namestniki: Al. Gorjup, M. Hrvatin, J. Martelanec, D. Martelanec, J. Negode, J. Požar, Št. Prelec, A. Sancljn-Drejač, Fr. Žitko.

(Sokolski sestanek v Pragi.) Povodom letošnje razstave v Pragi bode dne 27. junija sestanek sokolskih društev, in sicer se je oglasilo doslej 213 društev iz Češke s 4207 članovi, 19 društev iz Moravske s 416 članovi, 1 društvo iz Šlezije s 12 članovi, 6 društev iz Dol. Avstrije s 92 članovi, 2 društvi iz Saksonske s 32 članovi. Pri javni telovadbi bode sodelovalo 2635 članov. Prostor za telovadbo je dolg 120, širok 80 metrov.

(Iz c. kr. poštne hranilnice.) Vodstvo rečenega zavoda je razposlalo izkaz o prometu v mesecu marcu. V tem času se je vložilo v varčevalnem oddelku 133.391krat v znesku za 1.855.612 gld., v čekovnem pa 548.897krat za 79.813.150 gld., torej skupno 682.288krat za 81.668.762 gld.; od tega na Stajerskem 33.349krat za 3.250.912 gld., na Koroškem 10.552krat za 882.915 gld., na Kranjskem 7339krat za 771.736 gld., v Primorju 11.260krat za 1.464.800 gld; vrnili so v varčevalnem oddelku 41.960krat za 1.685.372 gld., a v čekovnem 143.364krat za 78.581.842 gld., skupno 185.324krat v znesku za 80.267.214 gld.; od tega na Stajerskem 5525krat za 1.591.020 gld., na Koroškem 1213krat za 222.322 gld., na Kranjskem 1078krat za 200.092 gld., na Primorskem 3840krat za 1.516.403 gld. Od dne 12. januarja 1883 do

konec minolega meseca se je v hranilnico vložilo v celem 35.559.572krat skupaj za 4.035.089 641 gld. 70 kr., a izvzelo 10.289.309krat za 3.977.841.360 gld. 44 kr.; preostalo je torej v blagajnici čistih 57.748.281 gld. 26 kr. Med povračili nahaja se znesek 15.295.395 gld., za kar je urad vložnikom na zahtevanje kupil in odposlal vrednostnih papirjev. V prometu je 9540 knjig-rentovnic v vrednostij 11.213.620 gld., potem 807.243 vložnic in 18.280 čekovnic. Število vložnikov je naraslo v varčevalnem oddelku za 3914, v čekovnem za 112 v nakazničnem pa za 104 osebe. Novo pošto z nabiralnico ustanovili so na kolodvoru v Trebižu na Koroškem. V neuradnem delu okrožnica objavlja podatke o poštni hranilnici na Ogrskem, Taljanskem, Nizozemskem, Švedskem.

Telegrami.

Pliberk na Koroškem, 14. aprila. Shod podružnice na Suhi presijalen. Ljudstva nad 300 poslušalo pod milim nebom blizu dve uri trajajoči izvrstni govor g. Rohrmanna in milodoneče pesmi mariborskih pevcev. Navdušenje in veselje nepopisljivo.

Dunaj, 13. aprila. Pri današnjih občinskih volitvah je v prvem razredu izvoljenih 44 liberalcev in 1 antiliberalcev. Novi občinski svet šteje doslej 96 liberalcev in 41 antiliberalcev; potrebna je še ena ožja volitev.

Dunaj, 14. aprila. Najvišji zdravstveni svet je pritrdil načrtu zakona o cepljenju koz, ki se opira na načelo, da se morajo otrokom cepiti kože v prvem letu in se ima obvezno cepljenje ponavljati pred začetkom starosti, s katero se začenja šolska dolžnost.

Pariz, 13. aprila. „Tempsu“ poroča se iz Cannesa: Cesaričinja - vdova Štefanija izstopila je pri svoji sestri princezinji saksonskokoburški in obišče v četrtek kraljico angleško.

Pariz, 13. aprila. „Temps“ javlja, da je minister vnanjih zadev sklenil, da se v Franciji zgrajene tri chillenske ladije izročé vladnemu predsedniku Balmacedi, ki je jedini pripoznan.

Cannes, 14. aprila. Cesaričinja Štefanija odpotovala je v Nizzo.

Carigrad, 14. aprila. Predvčeraj poslala je Porta avstro-ogrskemu veleposlaništvu noto, v kateri priznava, da so bile opravičene pritožbe avstro-ogrskega veleposlaništva zastran skopeljske afere, ter pravi, da je veleposlaništvu že znano, da so se stavljene zahteve radovoljno deloma že izpolnile, deloma se pa še bodo.

Piccoli-jeva tinktura za želodec

je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—64)

Tuji.

12. aprila.

Pri **Maliču**: Glück, Illek, Horn, Eisenstädter, Herwisch, Kochler, Schik, Reutter, Weiss s soprogo, trgovci; Kohn, Wachsmann, potovalca, z Dunaja. — Weichs, trgovec, iz Budimpešte. — dr. Klinek z Bleda. — Copaitich z Reke. — baron Lazzarini, stavbeni podjetnik, iz Gradea. — Storch, inženjer, s soprogo, iz Trsta. — pl. Kiese Wetter, trgovec, iz Celovca. — Haulieek, trgovec, iz Maribora.

Pri **Sonu**: Hedenig; Töpfer, Goldhamer, trgovca; Kondela, Stern, z Dunaja. — dr. Eekman, polkovni zdravnik, iz Gradea. — pl. Schneid s sinom iz Kamne Gorice. — Gamlich, Weipert, Demschar iz Železnikov. — Maulwurf, potovalec, iz Vel. Kaniže. — Hirschman, trgovec, iz Siska. — Nemanjšič, kooperator, iz St. Jurja. — Hitz, trgovec, s soprogo, iz Prage.

Pri **bavarskem dvoru**: Naubel, posestnik, iz Moravč. — Kreuzmacher, stražnik, iz Kočevja. — Adamič, trgovec, iz Borovnice.

Pri **avstrijskem caru**: Schinkar iz Trziča.

Pri **Južnem kolodvoru**: Primožič iz Vrabč. — Hellmann, stavbeni svetnik, iz Trsta. — Berner, trgovec, iz Postojane.

Umrla so:

11. aprila. Katarina Fink, uradnega sluga vdova, 61 let, Poljanska cesta 12, otrpnenje črev. — Ignacij Pokorn, krčmarjev sin, 11 mesecev, Kravja dolina 2, pneumonija. — Ivan Seliškar, zidarjev sin, 8 mesecev, Streliške ulice 11, jetika.

13. aprila. Marija Šimpe, puškarjeva žena, 37 let, Travnjske ulice, jetika. — Ivan Seliškar, tapetar, 31 let, Gospodsiske ulice 5, jetika.

V bolnišnici:

10. aprila. Ivana Bizjan, delavka, 30 let, peritonitis puerperalis.

Izdajatelj: Matija Kolar.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	srakomara v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	733.4	4.6	brazv.	dež	
13. u. pop.	734.0	6.4	sl. vzh.	oblačno	9.60
9. u. zveč.	733.9	6.0	"	"	dež

Srednja temperatura t¹/7°, za 3.4° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

14. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92 gld 45 kr.
Srebrna 5% po 100 " 16%	92 " 50 "
5% avstr. zlat. renta, davka prosta	110 " 95 "
Papirna renta, davka prosta	101 " 80 "
Akcije avstr.-ogerske banke	986 " 25 "
Kreditne akcije	300 " 25 "
London	116 " 30 "
Srebro	9 " 22 1/2 "
Francoski napoleonid.	5 " 58 "
Cesarski cekini	57 " 05 "
Nemške marke	

Tristoletnica sv. Alojzija.

Dne 21. rožnika, na praznik sv. Alojzija Gonzškega, minulo bo tristo let, kar se je ta angeljski mladenič preselil iz solzne doline v nebeski raj. V premnogih deželah — smemo reči: po vesoljnem katoliškem svetu — se za ta praznik pripravljajo posebne pobožnosti. Tudi naša škofija ne sme zadržati. Da bi se v tej za mladino tako tehtni zadevi vzbudila večja in splošnejša vnema, in da bi se po vsej škofiji tristoletnica tega velicega svetnika bolj enotno in vspešno praznovala, se je z odobravanjem prevzvišenega knezoškofa osnoval v Ljubljani poseben odbor, kateremu je na čelu veleč. gospod kanonik in dekan J. Flis, da določi nekaki red za to slavnost.

Dozdaj je odbor odločil v bolj širšem okvirju naslednje:

1. Po izgledu družih dežel in vsled pohvalnega odobravanja sv. očeta Leona XIII. naj se po vseh duhovnijah nabirajo imena otrok, zlasti šolske mladine, pa tudi odraslih. Stariši in vzgojitelji, kateri zapisujejo imena svoji skrbi izročenih otrok, naj njihovo čistost in nedolžnost priporočé v posebno varstvo sv. Alojzija ter jih ob enem opominjo, da naj se tudi sami darujejo sv. Alojziju, ko pojdejo njih imena v Rim, da se položé na altar njihovega angeljskega zavetnika, in naj trdno sklenejo, vse dni svojega življenja zvesto ga posnemati. Tudi stariši in vzgojitelji naj zapišejo svoje ime, da se po pobožni molitvi zagotové priprošnje angeljskega svetnika ter blagoslova božjega.

Za vpisovanje imen naj se vzame pisemski popir velike oblike, 23 cm. širok in 29 cm. dolg, ker je želeti enake velikosti zaradi vezanja. Pole z imeni naj preč. gospodje župniki, oziroma kaplani, pošljejo predsedniku slavnostnega odbora, visokoč. gospodu kanoniku in dekanu Jan. Flisu pred škofijo št. 9 vsaj v štirinajstih dneh!

2. Praznik sv. Alojzija 21. rožnika naj se letos praznuje posebno slovesno s primernim govorom in slovesno sv. mašo. Naslednja tridnevica naj se obhaja s sveto mašo zjutraj in s slovesnimi litanijami sv. Alojzija (ako bodo dovoljene, za kar se je že prosilo) pred izpostavljenim presv. rešnjim Tele-som na večer; ako ni to lahko mogoče, naj se litanije molijo že precej zjutraj po sveti maši. Priporoča pa se, da bi se po okoliščinah mesto tridnevne obhajala tudi devetdnevica z enako slovesnostjo, kakor je priporočeno za tridnevico. Ako je mogoče, naj otroci te dni opravijo sveto spoved in prvo sveto obhajilo; sploh je želeto, da te dni mladina, manjša in odrasla, obilno pristopa k sv. zakramentom ter se tako vdeleži odpustkov, ki so za to pobožnost podeljeni. Tudi na šestinedeljno pobožnost naj vse obilno opozarja. Natančnejše podrobnosti se bodo pozneje naznanile, ker še marsikaj potrebuje višjega potrjenja.

3. Mladina naj se ob tem milosti polnem času razveseli tudi s kakim malim darom. Odbor je naprosil „Katol. Bukvarno“ naj naroči primernih svetinjc s podobo sv. Alojzija na eni strani in svetega Stanislava na drugi, ob enem je pa tudi poskrbel za malo spominsko knjižico, ki naj bi se otrokom kar moč obilno delila.

Stariši in vzgojitelji, storimo, kolikor je v naši moči, da ne pojde ta prelepa prilika brez obilne koristi memo nas in naše mladine. marveč da po

vrednosti počastimo angeljskega mladeniča sv. Alojzija in da vse mlado navdušimo za zvesto posnemo njegovih prekrasnih čednosti, da se vkljub tolikim zanjkam zapeljivega sveta in hudobnega duha obvaruje greha ter živi v strahu božjem pravično in sveto.

S tem se udeležimo vsi obilnih duhovnih dobrot in odpustkov, katere so sv. oče Leon XIII. v svojem apostolskem pismu dne 1. januarja 1891 priporočaje Alojzijevo tristoletnico podelili vsem gorečim častilcem sv. Alojzija.

Odbor za praznovanje tristoletnice sv. Alojzija.

Zahvala.

Povodom smrti nepozabljivega nam preč. gosp. kanonika-dekana.

Martina Skubica

smo dobili tolikanj izrazov milega sočutja, da se nam je nemogoče vsakemu posebej dostojno zahvaliti. Zato tem potom izražamo svojo iskreno zahvalo p. n. gosp. kanoniku L. Jeranu, kateri je radovoljno prevzel pogrebni govor in slovesno opravilo, vsem čč. gg. duhovnikom, zlasti prečast. g. dr. F. Lesarju, profesorju bogoslovja, gospodom ribniškim bogoslovcem, p. n. gg. tukajšnjim c. kr. uradnikom in sl. občinskemu zastopu, kateri so se korporativno udeležili sprevoda, vsem p. n. darovateljem prelepih vencev, kakor: slavni občini ribniški, domači posojilnici, blagorodnim gospem in gospodičinam ribniškim, blag. gg. ključarjema župnijske cerkve, cerkvenemu pevskemu zboru itd. itd.

Sploh se srčno zahvaljujemo vsem, kateri so s svojo navzočnostjo pri pogrebu ali kako drugače pripomogli, da se je blagemu pokojniku skazala zaslužena zadnja čast in ljubav. Priporočamo ga še nadalje v spomin in molitev!

Ribnica, dne 12. aprila 1891.

Jožef Skubic,

duhoven v pokoju.

Matija Erzar, Matija Mrak,

(1)

kapelana.

Ana Rupnik,

izdelovalka umetnih cvetlic,

sv. Petra cesta št. 13,

priporoča visokočastiti duhovščini in slav. občinstvu vsa v to stroko spadajoča dela po primerni ceni. (4—1)

Razpis učiteljske službe.

Na slovenski osnovni šoli družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu se razpisuje

IV. učiteljsko mesto

z letno plačo pet sto (500) goldinarjev.

Službo je nastopiti v začetku bodočega šolskega leta.

Nekolekovane prošnje s potrebnimi spričevali naj se pošiljajo do 1. maja t. l. društvenemu vodstvu.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

V LJUBLJANI, dne 10. aprila 1891.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

POMLADNI GLASI
povečeni
SLOVENSKI MLADINI.
Uredil in založil CIRILSKI.
V Ljubljani, 1891. Tiskala »Katoliška Tiskarna«.

Ta knjižica, ki se radi mične vsebine in krasne oblike sama priporoča, stane brošir. 30 kr., trdo vezana 40 kr. — Kdor na trdo skupaj 10 izvodov, dobi en izvod po vrhu. (10—2)
Katoliška Bukvarna.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk »Katoliške Tiskarne« v Ljubljani.